

Nemci so zasedli glavno mesto Norveške

Nemške čete so bombardirale Oslo, glavno mesto Norveške in ga po kratkem odporu zavzele. Anglija in Francija obljubujeta pomoč Skandinaviji.

ŠVEDSKA SE PRIPRAVLJA, DA SE Z VSO MOČJO POSTAVI V BRAN

Stockholm, 9. aprila. — Nemške čete so danes zasedle norveško glavno mesto Oslo in južno obrežje Norveške. Poročila iz Norveške zatrjujejo, da se je vršila zračna bitka nad Oslom med nemškimi letali in med angleškimi, kakor se sodi. Nepotrjena poročila tudi zatrjujejo, da so poslali zavezniški kakih 700 letal na pomoč Norveški.

Neka nemška križarka je bila težko poškodovana od norveških obrežnih baterij pri Oslo in se je komaj privlekla v pristanišče Oslo. Poroča se tudi, da so norveške baterije potopile dve nadaljni nemški križarki v fjordu Oslo.

Prebivalci glavnega mesta Norveške niso kazali nič odpora, ko so korakale nemške čete v mesto. Ljudje so stali pred hišami in mrko gledali na nemške vojake, ki so v polni bojni opremi korakali proti središču mesta. Mesto je bilo danes ponoči popolnoma mirno.

V predmestju mesta je bilo

poškodovanih kakih 20 hiš, ko so nemška letala bombardirala mesto, predno so se izkreale nemške čete in korakale v mesto. Prva nemška predstraža, ki je prišla v mesto, je štela komaj kakih 400 mož.

Angleška vlada je potom radia naznanila, da hiti s polno bojno silo na pomoč Norveški in da je na potu tje močna morskota flota. Nekatera poročila trdijo, da je prišlo do spopadov med nemškimi in angleškimi letali na južni Norveški in da so se pograbile tudi bojne ladje.

Norveška vlada je zbežala iz Osla v severno mesto Hamar. Poročila zatrjujejo, da so norveške baterije dobro branile in večkrat vrgle Nemce nazaj, ki so naskakovali Oslo. Toda končno so morale baterije utihniti pred močnejšim sovražnikom.

Švedska je odredila popolno mobilizacijo z namenom, da se bo z vso silo borila za svojo neodvisnost.

Jeklarska družba je bila poražena pri najvišji sodniji

Washington, D. C. — Republic Steel Corp. je napravila priziv na najvišjo sodnijo Zed. drž. da naj zavrne odlok Narodnega delavskega odbora in odlok tretjega okrajnega sodišča, da mora kompanija vzeti na delo vshe 5.000 delavcev, ki so bili na stavki v znani jeklarski stavki leta 1937 in da se jim mora povrneti vsa mezda od časa, ko jih družba ni hotela sprejeti nazaj na delo, kar zneso okrog \$5.000.000. Najvišja sodnija Zed. drž. ni hotela vzeti priziva na znanje in s tem je kompanija izgubila vse inštanice ter se bo morala pokoriti, kot določeno po Narodnem delavskem odboru.

Republican Steel korporacija je zdaj izjavila, da je vzel skoraj vse takratne stavkarje nazaj na delo. Toda William Donovan, okrajni direktor CIO je jeklarske unije v Clevelandu pravi, da bo s tem odlokom najvišje sodnije pomagano kakim 1.800 do 2.000 delavcem.

Francozi bodo imeli gor-ko kopelj 3-krat v tednu

Paris. — Francoska vlada je izdala odredbo, da se sme dajati strankam v hotelih in apartament hišah samo trikrat na teden za kopanje. Odredba je radi varčevanja s premogom. Onim zasebnikom, ki imajo svoje lastne kotle za vročo vodo, vlada ne bo mogla nič, zadene pa to javne prostore. Zaprla se je tudi centralna kurjava od 15. oktobra, razen če bo v tem času pritisnil izjemno hud mraz.

Nov grob

Po dolgi in mučni bolezni je preminula Mary Lapuh, stara 59 let, stanujoča na 729 E. 156. St. pri družini Glavač. Tukaj zapušča dva brata, Vincent in John Lapuh in več sorodnikov. Dena je bila iz vasi Pesaja, fara Videm pri Krškem, kjer zapušča brata Jožeta in več sorodnikov. Tukaj je bivala 27 let. Bila je članica Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete. Pogreb se bo vršil v petek zjutraj ob 8:15 iz pogrebnega zavoda Jos. žele in Sinovi, 458 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete in na sv. Pavla pokopališče. Najpogostejša v miru, preostali pa izrekamo iskreno sožalje.

KEGLJAŠKI TURNIR SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE SE VRŠI V SOBOTO IN NEDELJO

Prihodnjo soboto in nedeljo se vrši letni kegljaški turnir Slovenske ženske zveze na novem kegljišču Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. V soboto bodo tekmovali za prvenstvo v "doubles" in "singles". V nedeljo, točno ob eni uri popoldne, se pa prične tekma med timi. Kegljalo bo 14 skupin, je 70 žen in deklet. Sigurni smo, da bo treskalo, kot bi padale bombe iz aeroplanov, ko bodo naše kegljačice pokazale, da znajo prav tako dobro kegljati kot moški. Med tekmovalkami jih bo več, ki so že kegljale preko 200. To je več, kot pa zmorsmarsikak moški.

Prva skupina, to je osem teamov, začne kegljati točno ob

NAJNOVEJŠE VOJNE VESTI

NORVEŠKA. — Vlada zanika, da bi se odpovedala. Imenovala je delegacijo za dogovore z Nemčijo.

NEMCIJA. — Hitler je s svojo bliskovito potezo našel zavezniške blokade. Toda sodi se, da je pravi vzrok temu namen nemške vlade, ki hoče zatreti vso industrijo na Češkem in Moravskem in spremeniti deželno samo v poljedeljske pokrajine.

ITALIJA. — Mussolini bo čakal glede nadaljnjih dogodkov. Časopisje vidi popolno nemško zmago.

BALKAN. — 100.000 nemških čet je na madžarski meji pri Brucku. Nemčija zahteva, da bo zastražila vso Donavo.

NIZOZEMSKA. — Vsi vojaški dopusti so ukinjeni. Vse je pripravljeno, da se odpre zavrtovnice in poplavi deželo z vodo.

ŠVEDSKA. — Nemčija zahteva od švedske vlade, da vzdrži popolno nevtralnost.

LONDON. — Zavezniški so veselili, da je odprl Hitler novo fronto v Skandinaviji, da se bo zdaj lahko poskusilo moč med Nemčijo in zavezniški.

WASHINGTON. — Predsednik Roosevelt se je vrnil iz svoje posesti v Hyde Parku. Najbrže bo prepovedal vsem ljudjem plati v norveška pristanišča. Ameriška trgovina bo s tem zelo prizadeta.

Jugoslavija ni hotela dati Nemčiji delavcev

Belgrad. — Kot se poroča, je Nemčija vprašala jugoslovansko vlado, da bi ji poslala 10.000 navadnih delavcev. Vlada je promislila svoj priimek od zadnjih volitev. Vse osebe, ki so se preselile, odkar so zadnjič volile, morajo registrirati svoj nov naslov. V ta namen bo urad volivnega odbora v City Hall odprl ta petek in ponedeljek od devetih zvečer.

Apel na zdravnike, da ustavijo vojno

Oslo, Norveška. — Sigrid Undset, norveški pisatelj, je dvignil apel na zdravnike vsega sveta, da se združijo in ustavijo vojno. Zdravniki ne prestopajo delajo za resnico in znanost, kar je ravno nasprotno od delovanja državnikov, ki delajo z lažjo, morijo odrasle in otroke, je rekel pisatelj. Zdravniki naj bi posvarili državnike, naj prenehajo s svojim nečloveškim ravnanjem, ali pa bodo zdravniki prenehali s svojim delom za človeštvo.

Nemčija hoče zatreti vso industrijo na Češkem

Belgrad. — Iz Prage prihajajo poročila, da so bile prisiljene zapreti predilnice in tvornice za izdelovanje preprog. Vlada trdi, da primanjkuje materiala radi zavezniške blokade. Toda sodi se, da je pravi vzrok temu namen nemške vlade, ki hoče zatreti vso industrijo na Češkem in Moravskem in spremeniti deželno samo v poljedeljske pokrajine.

Ves material deli tovarnam nemška vlada, zato ga češke predilnice ne dobe. V tovarnah, ki so morale zapreti, stroje razdirajo in jih baje pošiljajo v Rusijo. Delavci, ki so radi tega brez dela, grede lahko delat v rajh in pozneje se jih bo poslalo v kolonije. Na južno Češko se vedno prihajajo novi nasejenci iz Nemčije.

Po kmetijah je veliko pomanjkanje konj, ker so jih morali odati vojaški oblasti. Za konje so dobili nakaznico za odškodnino, ki se jim bo izplačala 60 dni po zaključku vojne.

Kdo bo lahko volil v primarnih volitvah

Če boš dopolnil 21. leto do 5. novembra, lahko volite že pri primarnih volitvah 14. maja, je razsodil volivni odbor. Zadnji dan za registracijo za volitve bo prihodnji ponedeljek, sicer ne boste mogli voliti pri primarnih volitvah.

Kdo se mora registrirati? Vse one žene, ki so se omožile in premenile svoj priimek od zadnjih volitev. Vse osebe, ki so se preselile, odkar so zadnjič volile, morajo registrirati svoj nov naslov. V ta namen bo urad volivnega odbora v City Hall odprl ta petek in ponedeljek od devetih zvečer.

Vabilo na sejo

Starši mlad. pev. zbora Slovenskega doma na Holmes Ave. so prošeni, da pridejo danes zvečer ob osmih na sejo. Treba je ukreniti vse potrebno radi koncerta, ki se vrši 21. aprila. Vstopnice so v prodaji in sicer so po 40c, pri blagajni po 50c. Kdor bo kupil vstopnico naj pazi, če ima zadej pečat, ker se jih je nekaj izgubilo brez pečata in te bodo neveljavne.

Davki so vseeno zmagali

Ponovno štetje glasov v 116 precinctih radi davčne levy, ki je bila sprejeta pri izrednih volitvah, je pokazalo, da ima levy končno 342 glasov večine. Prvotno štetje je pokazalo 372 glasov večine in ponovno štetje je dalo nasprotnikom še 31 glasov. Tako je štetje zdaj uradno zaključeno in veljavno, dokler ne bodo državljani zahtevali ponovnih volitev.

Prevzete gostilne

Mr. in Mrs. Rudolph Ottoničar Jr. sta prevzela gostilno na 6301 Glass Ave. ter se priporočata za obilen obisk. Postregla bosta s finim pivom, vinom in razno mehko pijačo.

Lepo priznanje rojaku

Mr. Michael Lah Jr. je dosegel drugo mesto v kontestu za najboljši opis opere La Gioconda. V tej operi bo nastopila tudi jugoslovanska umetnica madama Zinka Milanov.

Milijone dolarjev je bilo premalo plačanih v davkih

Pred vrhovnim sodiščem države Ohio se vrši zaslišanje, če morejo okraji zahtevati neplačane davke od osebne lastnine za leta 1926 do 1930.

Pred najvišjim sodiščem države Ohio se bo odločilo, če morejo okrajni avditorji zahtevati zaostale davke na osebno lastnino. Gre za leta 1926 do 1930 in prizadetih je mnogo velikih korporacij, pa tudi milijone malih ljudi, ki niso v omenjenih letih poročali na okrajne avditorje o svoji osebni lastnini, niti plačali kakih davkov od te. Pri tem gre, pravijo, za milijone, da celo za bilijone dolarjev.

Vse radovedno čaka, kako se bo zadeva razrešila. Nekateri pravijo, da se teh davkov ne more več zahtevati in sicer radi tega, ker je bila leta 1931 sprejeta nova postava glede davkov na osebno lastnino. Vsak je mislil in verjel, da so s tem izbrisani vsi stari grehi ter da bo vsak dolžan plačevati te davke le od leta 1931 naprej, a za ostalo se bo pozabilo.

Toda v zadnjih treh letih se je pojavilo mnogo odvetnikov po državi, ki so zahtevali od okrajnih avditorjev, da te davke iztrijajo. Da je zadeva še bolj zapletena, je mnogo bogatih posestnikov, ki niso plačali teh davkov, v tem času umrlo, a so zapustili premožni.

TRIJE DRAGOCENI ZLATNIKI UKRADENI

Fort Wayne, Ind. — Theodor Brandt je naznanil policiji, da mu je nekdo ukradel tri zlatnike po \$25, ki so imeli radi starosti veljavo vsak po \$2.500. Ti zlatniki so bili kovani še leta 1849 v Kaliforniji in nosijo ime Templeton Reid. V tistih časih je lahko vsak trgovec dal kovati zlatnike s svojim imenom.

TAT NI BIL DALEČ

Parson, Kan. — Neka gospodinja je povedala detektivom, da so začele iz njenega kokošnjaka izginjati kokoši. Detektiv Blander je šel vneta na delo in kmalu izsledil tatu. Tat je bil začuden, ko so ga dobili, gospodinja, ki so ji bile kokodajske ukradene, pa še bolj, ker kokoši je uzmal njen mož in jih prodal.

Iskreha zahvala

Odbor društva sv. Helene št. 193 KSKJ se najiskrenejše zahvaljuje za ogromno udeležbo ob priliki proslave 15 letnice društva zadnjo nedeljo. Dvorana Slovenskega doma na Holmes Ave. je bila nabito polna.

Prošnja!

Vse one, ki imajo še vstopnice od prireditve društva sv. Helene, se prosi, da jih prinese k tajnici, ali pa denar zanje, da se more urediti račune.

Prisrčen sprejem odlične hrvatske pevke

V petek večer ob osmih bo prirejena v International institutu na 1620 Prospect Ave. čajanka odlični hrvatski operni pevki, Zinki Milanovi, ki gostuje te dni z Metropolitan opero v Clevelandu. Čajanko priredi jugoslovanski konzul dr. Mally, Jugoslovanski (Slovene) Club in Jugoslovanski univerzitetni klub. Vse potrebno za čajanko je aranžirala gospa dr. Mallyeva. Ljubezna madama Milanova je izrazila željo, da bi se seznanila s kolikor mogoče Slovenci in Slovenkami, zato je vsak prijazen vabljen, da pride v petek večer na ta družabni večer. Nobene vstopnine ne bo, vse, kar se bo serviralo bo brezplačno.

Nov grob v domovini

Louis Šimenc, 799 E. 155th St. je prejel iz Vrhpolja, fara Nevleje pri Kamniku žalostno vest, da mu je preminul oče Jakob Šimenc v starosti 76 let. V stari domovini zapušča zalujoco soprogo, sina Franceta in Jožeta, hčeri Marijo in Franciško, tukaj pa sina Lojzeta. Naj počiva mirno v domači grudi.

Seja pevskih zborov

Skupna seja vseh pevskih zborov se vrši v petek 12. aprila ob osmih zvečer v SND na St. Clair Ave. Ukreniti je treba vse potrebno radi pevskega programa, ki se vrši pod avspico Federacije SND na 18. avgusta.

Čestitke k 30 letnici!

Poznana Frank in Mary Pire, 1382 E. 47th St. sta te dni obhajala 30 letnico srečnega zakonskega življenja. Številni prijatelji jima želijo, da bi zdrava čakala zlato poroko.

Iz bolnišnice

Mrs. Mary Glavan, 828 E. 140th St. se je povrnila iz bolnišnice in se zdaj zdravi doma. Prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu.

Važna seja

Starši godbenikov fare sv. Vidne, se prosi, da pridejo nocoj zvečer k seji v staro šolo sv. Vidne, 2. nadstropje.

Ladje in letala v boju

Washington, 10. aprila. — Iz Francije se je naznanilo po radiu danes zjutraj, da so se angleške in nemške bojne ladje sprijele ob norveškem obrežju. Podrobnosti niso bile povedane. Samo toliko je bilo rečeno, da se vrši pomorska bitka v zelo vihnem morju.

London, 10. aprila. — Vsa bodoča vojna v Evropi zavisí od izida pomorske bitke, ki je največja od one v svetovni vojni, ki se je bojevala pri Jutlandiji. Od te bitke je odvisno, če bodo mogli dati zavezniški nadaljno pomoč Norveški. Vlada ni povedala nič natančnejšega, samo toliko se je omenilo, da je poseglo v bitko tudi več sto bojnih letal.

Poroča se tudi, da so angleške bojne ladje vjele v past štiri nemške križarke ob severni norveški obali, ki so par ur prej pomagale pri okupaciji Norveške.

Angleška vlada ne zanikuje, niti ne potrjuje govorice, da je močna angleška pomorska flota na potu proti Norveški in da

ta floto spremlja 600 bojnih letal.

Asbisco, 9. apr. — Dva nemška rušilca sta udrila v norveško pristanišče Narvik ter potopila tam dve norveški križarki, ki sta se postavili v bran. Poročilo zatrjuje, da je utonilo 540 mornarjev. V 40 minutah so imeli Nemci pristanišče v svoji oblasti. Nemške ladje so izkreale do 2.000 vojakov na obrežje. Narvik je norveško pristanišče, odkoder je prihajala švedska železna ruda v Nemčijo. Zavezniški so položili ob norveškem obrežju mine, da odrežejo dovoz rude Nemčiji.

Nemške ladje so zavozile v pristanišče ob 5:40 zjutraj v hudem snežnem meteu. Norvežani jih niso opazili, dokler niso bili Nemci že prav blizu. Sprva so mislili, da so to angleške ladje. Dasi je v mestu vojaštvo in ima močne obrambne baterije, pa niso imeli Norvežani časa za obrambo, tako naglo so planili nanje Nemci.

Zavezniški obljubljajo pomoč

London, 9. aprila. — Premier Chamberlain je danes povedal v poslanski zbornici, da hitita Anglija in Francija, da dasta polno pomoč Norveški. Angleško časopisje naznanja, da bo v kratkem lahko poročalo "dobre novice" iz akcije na Norveškem. Vlada pravi, da za enkrat ne bo izdala v javnost načrtov, katere bo izpeljala in jih že izpeljuje angleška bojna mornarica v norveških vodah.

Chamberlain se je izjavil, da ta nov dokaz nemške brutalnosti v napadu na dve nevtralni državi bo dovedel k skorajšnjemu porazu Nemčije. Dalje je premier omenil Hitlerjev izgovor,

da je vpadel v Dansko in Norveško samo zato, ker sta zavezniška položila mine ob norveški obali. Tako trditve ne more preslepiti nikogar. Načrt je bil narejen že davno prej, predno sta zavezniška položila mine. Kajti udreti v dve državi naenkrat, zasesti glavni mesti dveh držav obenem in izkrcati izdatno število čet v raznih pristaniščih hkrati, to se ne da izpeljati, če ni napravljen načrt za tako podjete mesece prej, je rekel Chamberlain.

"Naša vlada je zagotovila norveško vlado, da ji bo dala vso pomoč in podporo v boju proti nemški invaziji," je povedal Chamberlain poslanski zbornici.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, po leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po letalskih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$7.00. Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscription, \$7.00 per year. Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 85 Wed., April 10, 1940

Skandinavija med dvema ognjema

Anglija in Francija sta se odločili, da ne bosta več mirno gledali, kako Nemčija pred njiju nosom vozi tako potrebno železno rudo iz Skandinavije. Uradno sta sporočili obema skandinavskima državama, Norveški in Švedski, da se mora storiti temu konec, ali pa bosta Norveška in Švedska sami nosili posledice.

Ta odločba napoved intenzivne blokade je zelo vznemirila obe skandinavski deželi. Toliko bolj še, ker sta dobili istočasno od Nemčije svarilo, naj se ne ozirata na grožnje zaveznikov in da mora prihajati ruda še naprej v Nemčijo, ali pa si jo bo sama prišla iskat z orožjem v roki. Nemčija pravi, da zaveznika nimata pravice diktirati nevtralnimi državam, kaj naj delajo in kako naj delajo s svojimi pridelki, ker jih varje mednarodna postava. Nemčija je pri tem čisto pozabila, da je i sama zagrozila prav Švedski in Norveški, da bosta imeli opravka z nemško bojno silo, če si bosta držnili pomagati Finski, dasi Nemčija ni bila v vojni s Finsko, torej bi ji moralo biti vseeno, kdo Finski pomaga. Takrat nista smeli delati omenjeni skandinavski državi po svoji mili volji, ampak danes, ko gre za nemško korist, naj bi pa ne upoštevali, kar jima skušajo diktirati zavezniki.

Norveška in Švedska sta torej med dvema ognjema in kakor bosta napravili, ne bo prav. Ali se bosta zamerili zaveznikom, ali se bosta zamerili Nemčiji. Računati pa morata na dejstvo, da Anglija in Francija ne bosta odnehali. Pas, ki sta deli okrog Nemčije, bosta stisnili, ne glede na to, če je to komu prav ali ne.

Videti je, da se je začela vojna z vso resnostjo. Ne sicer tako dejanska vojna s topovi, ampak je vojna z blokado, s katero bosta zaveznika stisnila Hitlerja za vrat, da ne bo mogel dihati. Vedno bolj je videti vzroke, zakaj zaveznika nista toliko časa začela s kako večjo akcijo proti Nemčiji. Ta vzrok je bil, ker nista bila pripravljena, vsaj tako ne, kot je bila Nemčija. Njiju zračna sila še davno ni bila enaka nemški, v zalogi ni bilo skoro nič municije. Treba je namreč vedeti, da se je Nemčija vseh dvajset let pripravljala na to vojno in zlasti pa zadnjih sedem let, kar je Hitler gospodar v Nemčiji. Anglija in Francija sta pa lepo spali misleč, da Hitler ne bo šel iz svojih mej.

Od lanskega septembra, ko je bila napovedana vojna, sta imela pa zaveznika dosti časa, da sta se pripravila. Hitler je zamudil važne trenutke, ker ni napadel takoj v začetku, ko sta bili Francija in Anglija popolnoma nepripravljene. Zakaj tega ni storil, je nerazumljivo. Najbrže bo pa vzrok ta, ker ni nikdar pričakoval, da bosta šli Anglija in Francija v vojno radi Češke in Poljske. Upal je, da se bo vse lepo poravnalo, kakor se je radi Avstrije, radi Sudetov in pozneje radi Češke. Rekel si je, da bosta zapadni demokraciji nekaj časa ropotali in se jezili in da bo pri tem tudi ostalo: Največ ga je v tem prepričal njegov zunanji minister Ribbentrop, ki je bil prej poslanik v Londonu. Ta mu je zagotavljal, da Anglija in Francija ne bosta šli nikdar v vojno, če Nemčija pograbl Poljsko. Kot nista zgrabili za orožje, ko je potlasala Češko.

Hitler je vedel, da se Anglija boji vojne. Saj je Chamberlain v Monakovem lanskem letu pristal na vse Hitlerjeve zahteve, samo da bi se vse poravnalo brez vojne. Hitler je vedel, da sta Francija in Anglija nepripravljene za vojno, zato je sodil, da bo naglo pobasal še Poljsko in potem nekaj časa mirno sedel, da se bodo zapadne države prilagodile položaju. Ko se bo vse lepo pogojevalo in pomirilo, bo šel pa zopet lahko naprej. Rusije se mu ni treba bati, ker sta si z Stalinom lepo po bratsko delila plen, zapadne države bodo molčale, Mussolini bo tudi tiho, ker mu ni sile, drugi so pa premajhni, da bi kaj šteli.

Toda Hitler se je močno uštel in se zaletel predaleč. Bil je osupnjen, ko sta se zganili Francija in Anglija in mu napovedali vojno. Tako je bil osupnjen, da je kar obsedel in samo gledal, kaj bo iz tega. In prav ta osupjenost bo stala Hitlerja glavo. Ko sta mu napovedali Anglija in Francija vojno, je imel Hitler Poljsko že v žepu, Stalin je bil na njegovi strani, Mussolini tudi. Takrat je bil torej čas, da bi bil brez obotavljanja udaril na Francijo. Brez dvoma bi bil lahko opravil s Francijo, ker Anglija ne bi bila mogla pomagati, ker pač ni imela s čim.

Morda je Hitler tudi računal, da mu zaveznika ne moreta do živega. Na zapadu ima močno utrjeno Siegfried linijo, kjer bi bilo treba žrtvovati najmanj milijon vojakov, pa je še vprašanje, če bi jo mogli predreti. Drugod pa ne moreta do njega. Ni pa računal, da ga bosta zaveznika počasi obkolila z blokado in mu ustavila vsak dovoz potrebnih iz drugih dežel. Morda je Hitler pač računal na to misleč, da ima pri sebi Rusijo, kjer mu zaveznika ne moreta škodovati z blokado. To je res, samo Hitler ni dobro računal, ker Rusija mu pri najboljši volji ne more pomagati toliko, kolikor bi Hitler rad. Nekaj radi slabih prometnih zvez, nekaj pa radi tega, ker Rusija ne more dosti odstopiti nadpridelka.

Ko bo Hitler videl, da ga stiska zanjka vedno bolj okrog vratu, bo moral udariti. In udaril je, kot vidimo. Postavil je vse na eno kocko: ali zmaga, ali poraz! Nazaj ne more več, ker je šel že predaleč. Nova bojna fronta, ki sta jo zaveznika izzivala je tukaj. Sedaj je vprašanje, kaj bodo nadaljni razvoji. Ali bo ostalo pri tej fronti, ali bodo prišli Hitlerja še od druge strani, od vzhoda.

BESEDA IZ NARODA**Kam jadramo?**

Povprečnemu prebivalcu Zedinjenih držav in sploh tega kontinenta je znano več ali manj delovanje raznih vladnih oddelkov. V senatu kakor v kongresu imamo zastopnike, ki napravljajo postave. Odloki ali postave v eni ali drugi zbornici so navadno v obliki mere. Namreč ljudski zastopniki ne merijo potrebe ljudstva v oni obliki, kakor obstojajo, pač pa, kolikor jim je mogoče razpolagati z denarjem. Kako sodbo napravijo prebivalci dežele o tem, je prepuščeno njim samim. Če pa vpoštevamo važnost ljudskega položaja, se moramo večkrat čuditi zakrknjenosti zastopnikov zaradi malouvaževanja ljudskih potreb.

V senatski kakor tudi v kongresni zbornici imamo razne odseke, katerih naloga je imeti v oskrbi razne vladne oddelke. Med številnimi preiskovalnimi oddelki imamo zadnje čase takozvan Deisov odsek, ki ima nalogo in namen preiskovati delovanje gotovih "nezaželenih" skupin, katere se smatra kot nevarne ameriškemu ustroju vlade. Omenjeni odsek ali njegovo osebo obstoji iz raznih preiskušnih poznavalcev. Vsak dan čitamo o njih delovanju. Med vrste nevarnim osebam je bila od omenjenega oddelka celo pristieta žena predsednika Zedinjenih držav, Mrs. Roosevelt. Nas ne zanima toliko, pač pa dnevno zasledovanje vsakojakih pripomb, ki so dostikrat naravnost smešne. Vsak trezen prebivalec na tem kontinentu bi moral biti v zavesti, da imamo dovolj dela doma; čemu bi se posluževali načinov od drugih, ki nikakor ne bi pristojali ali odgovarjali Ameriki. Če delajo drugod napake, ni treba, da jih mi posnemamo. Najbolj se bomo naučili iz naših lastnih napak. Prilik in pogojev imamo v Ameriki več, kakor pa kje drugje na svetu.

Zanimiva je preiskava, oziroma predloga senatorja O'Mahoney-a iz države Wyominga. Omenjeni senator ima v senatski zbornici v Washingtonu sestavljeno predlogo, ki naj bi se izdelovanje in uporaba raznih strojev omejilo. Zelo čuden razlog zato. V nekem jako razširjenem ameriškem tedniku od strokovne organizacije čitamo zelo značilno, obenem pa smešno razmotrivanje in pritožbe od mnogo strok in poklicev ljudi, katerih mnenje sega v davno dobo. Razlogi so zelo tipični. Tako čitamo namreč pritožbo ali ponižno prošnjo soprogne nekoga bivšega uslužbenca pri Nashville & Louisville Railroad. Med drugim omenja dotična ženska sledeče:

"... Moj soprog je bil vpislen kot uradnik v pisarni. Dolgo vrsto let je upravljal svoj posel v zadovoljstvo družbe in bil je zadovoljen. Razumne se da, našega življenjskega vzdrževanja. Pred par leti je dotična družba, kjer je bil uposlen moj soprog, nabavila in pričela uporabljati najnovejše poslovalne stroje v pisarni. In veste, kakšen je bil izid? Od tedaj, to je pred dvema leti, pa dosedaj, je družba odslužila 600 pisarniških uslužbencev. Družba je izjavila in dokazala, da uporaba strojev je za njeno obratovanje cenejša. Pa tudi dostavlja, da stroji so bolj uspešni in zanesljivi. ... Gospod senator, prosim vas, napravite nekaj v tem oziru, da se primora družba odstraniti stroje in jih nadomestiti zopet s človeškim poslovanjem."

Sličnih pritožb ima imenovani senator na tisoče iz vseh krajev Zedinjenih držav. So pa od ljudi vseh strok in poklicev. Je pač tako, da se dobijo ljudje, katerih pojmovanje zaostaja

za duhom časa. Premalo mislijo! Kaj bo pa potem, ko se bo napravilo zastoj v industriji, na primer, kjer izdelujejo razne stroje in pritiline? Kam naj bodo šli strojniki in njih sodelavci? Vprašajte samo farmarja, če bi on zamenjal traktor za konje? Kaj še! Kako bi se branili! Traktorju nalije količino gonilne snovi—gasolina, stopi na "začetnik" (starter), pa pelje, brez da bi mu bilo treba govoriti: "k sebi," "od sebe." Obratno je pa treba konje krmiti, čistiti biti v vednem strahu o zmožnosti in njih zdravju. Pa še to: stroj lahko dela noč in dan, konj je ves izdelan po parurnem delu. Kadar se konju zlomi ali za vselej pokvari noga, se ne more nadomestiti; a kolo ali kak drugi del traktorja se prav lahko nadomesti.

Ali ste kdaj premislili, kakšne bi bile posledice za vse: v premeškopih, v rovi dobave železne rude; v prometnem oddelku, za prevoz po železnici; za farmarje in v svrhu razpečave njihov pridelkov? In v številno drugih ozirih! Sploh postala bi nepopisna zmešnjava, kateri ni najti primere. Vprašajte se, kaj bi počeli, če bi se vam odvzelo udobnosti, katerih se sedaj poslužujete? Celo mal zastonj na poulični železnici, koliko neprimilne in nezadovoljstva povzročijo. In kaj na vašem domu: voda, plin, elektrika? Dovož življenjskih potrebščin bi bil tako občuten, da malokdo o tem resno premišlja.

O ne, znanost ne pozna meje. Znanost je v teku 24 ur na dan, 365 dni na leto! Za znanost ni zastoja. V velikem obsegu je znanosti glavna ovira ljudstvo, ki nikakor neče pripoznati resnice, katero nepristransko nudi vsemu človeštvu. In posebno v obliki meri nam, prebivalcem ameriškega kontinenta. Čemu nazaj, ko nas vendar znanost vodi v dobo udobnosti in blagostanja? Če gremo v nasprotno stran, se pa vsaj vprašajmo—Kam jadramo?!

Frank E. Lunka.

Slike v Euclidu

V Euclidu bi radi videli slike. Da se pa to tudi uresniči in omogoči se je odzval oče Zupančič, dolejska korenina "NOVOMEŠCAN" ki lastuje in obratuje svoje gostilniške prostore, ki so kakor nalašč za kaj takega. Zupančičevi prostori so na 23126 St. Clair Ave. takoj on stran znane livarne "Euclid Foundry." Prostorji so znotraj urejeni s primerno dvorano, zunaj pa je lep vrt, kra se lahko rabi v vsakem vremenu in za vsako priliko.

Prostore bo podaril za slikovno predstavo oče Zupančič brezplačno za zabavo rojakom te okolice in prav tako bodo tudi Grdinove slike "Zastoni". Nobe ne vstopnine ne bo predstava pa bo prvovrstna. Razume se da, ker sta lastnik in soproga iz Dolejske, da morajo biti tudi slike iz teh krajev. Poleg Novega mesta bo tudi Stična. Videli bomo še Velike Lašče, Dobropolje pa tudi Ribniškega lončarja in krošnjarja se bo videlo, sedaj je tista sezona, da prinesejo rešeta in rajte na vas. Poleg tega bo pa tudi nekaj krasnih barvanih slik in vrtovi iz Euclida.

Vse to se pa vrši v soboto večer 13. aprila ob 8 uri le pridite.

A. G.—lastnik slik

P.S. Posebnost je tudi ta namreč, da ne bo glažek pive za žejne samo take sorte kakor so bili navadno med časom prohibicije marveč, da bo imel kar 6 konjskih sil, je rekel oče Frank Zupančič.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Kaj naredi zatemnitev iz nas?

Angleški univerzitetni profesor A. M. Low, slaven zdravnik, sociolog, fiziolog in kulturni zgodovinar, je nedavno imel znamenito predavanje o tem, kako nam naši pra-pra-pravniki ne bodo nič več podobni, da bodo imeli krajše roke in noge, pa prav veliko lobanjo, velike uhlje in oči. ... Zdaj pa isti učenjak objavlja v velikem angleškem časniku članek, ki bo brez dvoma prav tako zanimiv, in sicer o poslednicah zatemnitve v velikih mestih vojskujočih se držav. Saj je razumljivo, da zatemnitev vpliva na človeka, zlasti še, če bo trajala dolgo.

Predvsem bodo oči doživele marsikaj sprememb. Profesor Low meni, da ljudje zato ne bodo bolj kratkovidni in podobno, pač pa bodo naše oči dobile obliko "mačjih oči," to se pravi, da bodo ljudje tudi v temi kaj videli, in sicer bolje kot zdaj. Da se to more zgoditi s človeškim očesom, je dokaz že to, ko divji narodi tudi zdaj v temi prav dobro vidijo in so tudi jamski prebivalci dobro videli v temi.

Nekaj učenjakov pravi, da izhaja možnost videnja v temi od vitamina A. Ponočne živali, kakor sove in netopirji, ga veliko uživajo; v čem da je, pa ne povedo. Tudi profesor Low molči o tem.

Toda jasno je videti, kako bo zatemnitev vplivala na naše duševno in kulturno življenje, pravi profesor Low. Modra barva, ki dandanes tako obvladuje ponočno življenje velemest, vpliva na živčevje duhumorno. Profesor Low zato svetuje, naj se modra barva razsvetljuje nadomesti z oranžno, ki je glede na varnost spričo letalskih napadov prav tako učinkovita. V Franciji to že izvajajo in imajo z oranžnobarvno razsvetlavo lepe uspehe.

Glede na oblačila pa profesor Low svetuje, naj bodo obleke bele in sploh v svetlih pastelnih barvah, da bodo ljudje v njih bolj vidni zaradi soferjev in kolesarjev. Tisti, ki iščejo v zatemnitvi dobiček, so že tudi iznašli posebne okraske za na ženska pokrivala, da bodo bolj vidana. ...

Sploh pa utegne zatemnitev prinesiti tudi kaj dobrega — pravi omenjeni profesor. Ljudje so prisiljeni ostajati doma in bodo tudi začeli bolj razmišljati. Ljudje bodo več brali, izvajali glazbo, poslušali radio, se bavili z domačimi igrami in ročnimi deli in nemara, da bo tudi spet oživel pisanje pisem, ki je že kar ponehalo in je škoda, da jih ni več. V vseh zatemnjenih mestih, piše profesor Low, si ljudje močno izposojajo knjige in knjižnice in knjigarne imajo izvrstne kupčije. Profesor pravi, da je to na vsak način dobro, da se je nekako zavrlo dosedanje lahkomišno življenje velemest, — žalostno je to seveda —, da je to morala storiti — vojna!

Kaj je meningitis?

Nalezljivo meningitis ali vnetje možganske hrane povzročajo mikrobi, ki jih je znanost krstila meningokoki. Prvotni sedež teh klic je sluznica zgornjih dihalnih organov, tako nosa, grla in požiralnika. Klice se širijo največ po zraku na ta način, da bolniki pri kašljanju izmetavajo drobne kapljice sluze, v katerih je vse polno meningokov. Prav tako bolniki trošijo klice, kadar govorijo, se smejejo, kihajo itd. Drobec sluze s klicami lahko ostanejo v zraku eno uro in če jih v tem času udihne zdrav človek, lahko nalezijo s tem bolezen. Treba pa je poudariti, da je človek v splošnem precej odporen proti meningokokom, tako da si tako hitro bolezn ne nalezijo. Po dosedanjih izkustvih se od 500 ljudi, ki

so vdihavali meningokoke, loti bolezen, vendar pa raznašajo klice. Zanje velja, da so navidezno zdravi. Zbolijo kvečjemu tako, da imajo hud nahod, ali angino, torej na kratko, prehlajeni so, ali kar je sedaj moderno, imajo ne preveč hudo gripo. Posebno mnogo takih zdravih bolnikov je v neposredni bližini človeka, ki je v resnici zbolel na meningitisu.

Če je pa pri človeku zaradi daljšega prehlada, telesnega ali duševnega napora, nezgode ali prevelikega uživanja alkohola odporna moč telesa popustila, pa je mogoče, da bolezenske klice, ki so se naselile v grlu ali v nosu navidez zdravega človeka, začno prodirati naprej v telo. Ko meningokoki pridejo v krvni obtok, jim je odprta pot tudi v možgansko mrežo, kjer povzročijo gnojno vnetje, ki ga zdravniška veda imenuje meningitis. To se zgodi, kakor smo videli, le v redkih primerih in zato moramo smatrati meningitis kot izredno redko komplikacijo vnetij v grlu ali v nosu. Prav zaradi tega se meningitis tudi prav redko pojavi kot epidemija. Značilno za meningitis je tudi to, da nastopa sedaj tu, sedaj tam v redkih posameznih primerih. Največkrat se še pojavi proti koncu zime, ali v prvih pomladanskih mesecih. Ti nastopi meningitisa so skoraj vsako leto redni. Je pa resnica, da meningitis v zadnjih letih sicer počasi, a redno narašča. Kljub temu pa te bolezn ne smemo smatrati kot kake velike nevarnosti in bo meningitis med nalezljivimi boleznimi vedno imel podrejeno vlogo.

Pred to boleznijo se človek enostavno lahko zavaruje na ta način, da se v času, ko bolezen bolj pogosto nastopa, varuje vseh tistih ljudi, ki trpe na kakršnem koli prehladu, gripi ali kašlju. Za primer bolezn je velikega pomena, da čimprej poklicani zdravnik ugotovi bolezen, ker so dana številna sredstva, kakor tudi serum za cepljenje. Kot preventivno sredstvo pa priporočajo zdravniki izplahovanje grla s 3% vodikovim preoksidom. Za podrobnejše zdravljenje pa je seveda potreben zdravnikov nasvet.

IZ DOMOVINE

—Modernizacija državne ceste Ježica-Domžale bo letos spomlad prišla na vrsto. V začetku februarja je bila tudi že druga licitacija za to veliko gradbeno delo, pri katerem bo modernizirana 9.2 kilometrov dolga cestna proga. Preračun za modernizacijo je znašal 16,417,000 din.

Na licitaciji je med drugimi ponudniki stavilo najbolj ugodno ponudbo podjetje Slavec J. in Co iz Kranja, ki je za to delo ponudilo 17% popusta. Zaradi tega znašajo izlicirani gradbeni stroški za ta odsek le 13,626,000 din in, kakor čujemo, bo pristojno gradbeno ministrstvo licitacijo v najkrajšem času potrdilo. Ko bo opravljena še ta formalnost, bo treba le še počakati na primerno pomladansko vreme, nakar se bodo prva zemeljska dela lahko začela.

—Regulacija drave med Ptujem in Budino. Drava je znana, da zahteva ogromne vsote za uravnavanje svojega toka in tehnični del banske uprave zadnja leta z veliko vnemo gradi razne naprave na raznih najbolj povodnih izpostavljenih mestih, da bi zavaroval plodno zemljo pred razdiralno silo vode. Začetek februarja je bila na tehničnem oddelku banske uprave prva licitacija za regulacijska dela na Dravi med Ptujem in Budino. Proračun za to regulacijo je znašal dva milijona 926,000 din. Med raznimi drugimi podjetniki je gradbeno podjetje inž. Alks. Pretnar iz Ljubljane nudilo na preračunane cene 1.4% popusta. Kot najnižji ponudnik je torej izliciralo regu-

Za pouk in izobrazbo

Piše LOVRENC SUHADOLNIK

Članek 29 DOBER NASVET

"Spoštuj svoje starše!", to naj bi bila glavna postava v hiši. Otroci, ki ne spoštujejo svojih staršev, jih tudi ne ubogajo in zato v taki hiši ni miru, ampak pekel. Zato svetujemo, da starši uveljavijo svojo oblast nad otroci, če jih hočejo vzgojiti tako kakor človeška družba od njih pričakuje.

Kadar otroci delajo svoje šolske naloge, tedaj naj v hiši vlada mir kakor sem že opisal v zadnjem članku. Radio ali kitarakoli druga muzika naj ta čas počiva. Če je v družini več otrok, tedaj je dolžnost očeta, da skrbi za red in mir v času ko starejši otroci vrše svoje šolske naloge. Vselej naj bo skrb staršev, da otroci izvrše svoje delo predno se odpre radio ali pa pričnejo s kakšnimi igrami.

Otroci morajo biti tako naučeni, da jim bo očetova ali materina beseda — postava in kot taka se mora brezpogojno izpolnjevati. Hiša brez gospodarja ni dobra in kjer starši nimajo besede v družini, tam celo sami starši spridijo svoje otroke, ker če ne ubogajo svojih staršev, tudi svojih delodajalcev ne bodo.

Prav tako, otroci, ki niso vajeni ubogati z doma, ne upoštevajo raznih državnih postav in to jim v poznejšem življenju dostikrat hodi na pot ter si na ta način ustvarijo zelo trdo in težko življenje.

Seveda, kjer je več otrok v družini in poleg tega še radio, tam hoče vsak po svoje in povzročajo veliko sitnosti za starše. Zato je vselej oče tisti, ki je poklican, da napravi red in mir v družini. Eden izmed otrok hoče poslušati povesti, drugi godbo itd. Nekateri ljudje so celo mnenja, da bi vse take povesti, ki strašijo otroke morale biti prepovedane po postavi. Jak nikakor ne verjamem v tako postavost, ampak moje mnenje je, da je vsak človek ustvarjen tako, da misli sam zase in bo sam najbolje vedel kaj se mu dopade in kaj ne.

Vsi ljudje so tako ustvarjeni, da moremo misliti vsak zase, ker če bi tega ne bilo, potem bi bili sužnji mišljenja drugih ljudi.

Kdor ne zna misliti in soditi možgani, tak človek tudi ne bo znal delati brez nadzorstva drugih ljudi. Mogoče se boste strinjali z menoj, če rečem, da je skoro 80% ljudi, ki nikdar ne mislijo sami, 12% je takih, ki samo mislijo, da mislijo in tako ostane še 8% takih, ki resnično mislijo in znajo priti do pravega zaključka sami po svoji razsodnosti.

Končno pa skoro lahko trdimo, da je še od teh osmih odstotkov samo tri odstotke, takih ljudi, ki resnično sami mislijo in so res pravi voditelji v družabnih in političnih zadevah. Toda resnica je, da kdor ne zan sam misliti, tudi delati ne zna.

lacio za 2,885,000 din. Ko bo pristojno ministrstvo licitacijo potrdilo, bodo začeli s prvimi pripravljalnimi deli.

—Požar v trgu Vojniku. V hiši gostilne Kaš Ana v Vojniku pri Celju se je vnel tram ob dimniku. Ogenj so pravočasno preprečili, kljub temu pa je precej škoda, ker se je zrušil strop.

—Otrok z dvema glavama. V vasi Trbojevo pri Krkonjigradu je neka kmetica povila otroka z dvema glavama. Otrok je tri dni po rojstvu umrl. Obe glavi sta bili čisto normalno razviti.

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Maya

"Bi rekel!"
 "No —?"
 "Goosefoot iz Virginije —?"
 "Ne."

"Kaj —? Bi bilo prvokrat, da sem se zmotil! Goosefoot je!"
 Res ne vem —!"

"Pa vendar ni!"
 "Maryland —?"
 "Ne."
 "Brazilijanski legittimo —?"
 "Ne."

"Curacao iz Bahije —?"
 "Tudi ne."

Osupel me je gledal.
 "Kaka vrsta pa bi naj bila?"
 Res ne vem —!"

"Poglejte si tole smotko od blizu in natančneje!"

Vzel sem eno iz žepa, jo razvil in mu pokazal krovni list, ovojni list in vlogo.

Ves prestrašen je zakrilil z rokami.

"Se vam je zmešalo, Charley! Tako dragoceno smotko, pa jo tako neusmiljeno zmrcvarite —! Vsak lovec vam ponudi za njo pet do osem bobrovih kožuhov, če namreč že dolgo ni vohal tobaka."

"Je ni škoda. Saj jih imam še več. In v dveh treh dneh dohim spet novo zalogo."

"V dveh treh dneh —? Novo zalogo —? Takihle smotk —? Tu v preriji —? Kje neki?"

"Iz svoje tovarne."

"Kaaaaj —? Tobačno tovarno imate —? Tovarno smotk, Charley —?"

"Da."
 "Kje?"
 "Tamle!"

Pokazal sem na mustanga. Uzaljen me je gledal.

"Charley, prosim vas, ne zbijajte šal z menoj, posebej še ne takih šal, ki niso za nič!"

"Ni nikaka šala! Res je."

"Hm —! Če bi vam ne bilo ime Old Shatterhand, bi res zasodil, da v vaši glavi ni vse v redu. Nečesa je preveč ali pa premalo."

"Poglejte si vendar tale tobak!"

Skrbno in podrobno si je ogledal listje in vlogo.

"Ga ne poznam. Pa je dober, izvrsten je!"

"Iz moje tovarne je."

"Charley —!"

"Pojdite! Pokažem vam tovarno!"

Stopil sem k mustangu, zrahljal sedlo in potegnil izpod nje ga blazinico pa jo odprl. Ves radoveden me je gledal.

"Tule! Sezite v blazinico!"

Privlekel je na dan pest listja.

Gledal je listje, ga vohal in preobračal, stmel in vse huje stmel. Pa je zaklical:

"Charley —! Ne delajte se norca iz mene! To je golo listje divje črešnje!"

"Čisto prav! Nekaj divje kopolnje je še poleg, krovni list pa ni nič druga ko neke vrste lapuh."

Tale blazinica je res moja tobačna tovarna. Kadar najdem na svojih potovanjih kje primerno listje, si ga nabere, ga denem v blazinico, pa jo položim pod sedlo. Težka in drgnjenje povzroča gorkoto, listje se skvasi in tobak je gotov.

Takole, sedaj pa veste, kje je moja tovarna in kaka je! In tudi to veste, kak tobak kadite!"

"Neverjetno!"

"Pa res je! eveda je takale smotka le jako klavarno nadomestilo za pravi tobak. Celo najskromnejši postopač bo kvečjemu dva dima potegnil iz nje, pa jo zavrgel in če bi tudi imel grlo iz bizonovega usnja. Ampak klatite se takole mesece in mesece po savanah in prerijah — pa se vam bo tole črešnjevo in kopolnino listje z lapuhom vredno zdelo takle tobačni izdelek v usta! Vsaj meni se je vedno tako godilo, vam pa tudi, kakor

ste sami doživeli."

"Charley, vse huje vas spoštujem!"

"Le nikar me ne izdajte, če kedaj spet pridete med ljudi, ki ne poznajo zapada in njegovega življenja! Če bodele takim ljudem pripovedovali, kako zelo vam je dišala smotka iz črešnjevog ali pa Ostjak, ki si je jezik in nos s katranom namazal ali pa s smolo zaklejal."

"Tunguz ali pa Ostjak — vseeno! Da le smotka diši! Sicer pa niti ne vem, kje tisti ljudje živijo!"

Moja "tobačna tovarna" ga ni prav nič razočarala, niti najmanj se ni dal motiti v uživanju in pokadil je smotko do skrajnih mej možnosti, da mu je nazadnje ostal le še strcljček, ki ga skoraj ni mogel več med zobmi držati.

Solnce je zlezlo za obzorje, mrak je legel na prerijo. Treba je bilo misliti na zalezovanje.

Vstal sem.

"Pojdeva?" je vprašal Sam.

"Da."

"Kak načrt imate?"

"Skupaj pojdeva h konjem, tam pa se deliva. Obideva vsak po svoji strani tabor in se za njim spet snideva."

"Dobro! In če bi se pripetilo, da bi katerega opazili in da bi moral bežati?"

"Ni verjetno. Saj bova previdna."

"Pa denimo, da bi se le zgodilo. Bežala bi, zgrešila bi se, ne našla bi se več. Za tak slučaj si zapomnite tole. Južno od tod prihaja z govorja pragozd, ozek jezik gozda sega daleč ven v prerijo. In dve miljii globlje na jug bodele našli potok na robu gozda. Pri tistem potoku se najdeva, če bi naju razgnali."

"Dobro! Naprej!"

Ni se mi zdelo verjetno, da bi naju opazili. Pa za vsak slučaj je bilo le dobro, da sva si določila kraj, kjer bi se našla.

Odšla sva.

Tema je bila, Tony ni navohala nič sumljivega, ni bilo varno, brez posebnega strahu sva lezla po nasipu in črez tir. Onstran nasipa sva se obrnila na levo, z nožem pripravljenim za sunek, če bi nama prišel kdo na pot. Oko se v preriji kmalu navadi na temo, na deset korakov bi bil opazil Indijanca. Ob trupu umorjenega belokožca sva zapustila nasip in se obrnila v prerijo. Počenila sva in se previdno bližala kraju, kjer so stali konji.

Pri konjih sva za hip obstala.

"Vi na desno, jaz na levo!" je šepnil Sam in se obrnil v temo.

Legel sem na tla in zlezal na desno. Previdno sem se plazil od grma do grma, Indijanci so utegnili kje čisto blizu taboriti.

In res sem jih kmalu našel. Na jasi med grmovjem so ležali. Ognja niso zakurili, tako tiho so bili, da sem čul šuštenje hroča v travi pod seboj. Nekaj korakov v stran od temnih postav Indijancev so sedeli trije, ki so se počgvarjali. Od njih bi morebiti kaj zvedel. Kar moč previdno sem jim lezel za hrbet.

Ko sem jim prišel na šest korakov blizu, sem iznenaden opazil, da je eden izmed njih beli človek. Kaj je počenjal pri Indijancih? Ujetnik ni bil. Videl sem, da ni zvezan, in ujetnik navadno tudi ne sedi, ampak leži in je zastražen.

Ali je bil morebiti eden tistih prerijskih potepuhov, da tako rečem, propalic, ki se družijo danes z belimi, jutri z rdečimi, kakor jim pač narekujejo njihovi zločinski nameni? Ali pa je bil cden tistih prerijskih lovecv, ki si vzamejo rdeče dekile za ženo in se "poindijanijo," da si rešijo življenje in svobodo —? Pa tak ni bil, nosil se je po trap-

ZAHVALA

Ob priliki najine 25 letnice zakonskega življenja, si štejeva v dolžnost, da se tem potom zahvaljujeva najini mprijateljcem, ki so naju 2. marca 1940 tako na zvit način potegnili ter iznenadili s prireditvijo, katero so nama poklonili v znak spoštovanja in prijateljstva.

Ob priliki najine 25 letnice zakonskega življenja, si štejeva v dolžnost, da se tem potom zahvaljujeva najinim prijateljem, ki so naju 2. marca 1940 tako na zvit način potegnili ter iznenadili s prireditvijo, katero so nama poklonili v znak spoštovanja in prijateljstva.

Dasj nisva želela, še manj pa pričakovala od svojih prijateljev, da bi nama kaj takega priredili in toliko žrtvovali v darilih, tega ne biva nikdar pozabila in ostalo nama bo v spominu do konca najinega življenja. Imen vse darovalcev ne bova priobčala in vas prosiva že naprej, da ne bo kateri užaljen. hranten pa imava zapisnik vseh in ga bova hranila kot najdražji spomin na svetu.

Izpustila bova večino imen, a omeniti pa jih morava vsaj nekaj, to pa iz vzroka, no ja, boste že videli kako so naju potegnili, pa ne smeja takoj povedati.

Kakor je pri vsaki stvari začetek, tako je moral biti tudi tukaj nekdo. Kakor nama je bilo povedano, sta se zmislili zato

persko. Če bi se bil poindijanil, bi se tudi oblačil po indijansko.

Druga dva sta bila poglavarja, krokarjeva peresa sta imela zatakajena v lase, povezane v visok šop. Dva poglavarja —? Ali so se za napad na vlak zbrali bojovníki dveh rodov —? Ali dve vasi istega rodu —? Menda.

Sedeli so na robu jase trdo ob grmovju, kar mi je zalezovanje seve zelo olajšalo. Porival sem se bliže in kmalu ležal tako tesno za njihovimi hrbti, da bi jih bil lahko z roko dosegel.

(Dolje prihodnjic)

najini hčerki, Dorothy in Elenor, še več pa hčerka Dorothy, ker je starejša in se je lažje pogovorila s prijatelji, ki so tudi napravili načrt, kako bo najbolje in kdo najboljšo priliko to izpeljati.

Bilo je v začetku meseca januarja neke nedelje, ko sta prišla k nam v vas Mr. in Mrs. Baraga in nas vprašata: Ali ne gresta nikamor? Nak, ne greva, posebno mene ne spraviš nikamor, pa naj bo kar hoče, ampak moja boljša polovica je pa kar molčala. To je bilo znamenje, da ona bi šla rada. Takoj sem povzel besedo in rekel, da ona naj le gre, a mene pa ni treba siliti nikamor, ker je brez pomena.

To je bil nekaj začetek, kar pa Mr. in Mrs. Baraga ni bilo nič kaj po volji ter sta si sama pri sebi mislila, tukaj bo pa težko in jih bo treba na kak drug način dobiti, da bosta oba zadovoljna. (Seveda vse to sem zvedel šele potem, ko je bilo že prekasno).

Nekaj dni po tem pride moja hčerka Dorothy z dela in mi pove, da je Mr. Baraga bolan. Seveda, kot stari prijatelji, sva ga šla obiskat, čeprav nisva zdravnikar. Res je bil bolan, a ne prehu-

do, kar se mu je poznalo na obrazu, ampak nekaj pa je imel kar ga je težilo in to se mu je tudi poznalo, a udati se pa ni hotel, pa je vzdihnil, o saj bom v par dneh že dober. Bom pa potem bolj hitel, kaj ni res tako John?

Jaz mu hitro pritrdim, da je res tako, nič sluteč kaj to pomeni "bom pa potem bolj hitel." Vedela sva, da je zvit, a da se bo nad nama maščeval tega si pa nisva mislila.

Bliža se najina 25 letnica 13. februarja, pa pravim svoji ženi: "Boš kaj pripravila, ali bomo kaj obhajali?" "Nak, nič ne bom napravljala, vse preveč košta."

Jaz pa nisem mogel, da bi bil tiho, pa sem jo nadlegoval in sem rekel: "Veš kaj, eno šunko, malo potice, tisto ne bi bilo škalo."

"Ja, kje je pa pijača?" reče ona. Pijača praviš, saj za en večer tudi ne bi toliko stalo, saj jih

tako ne bo prišlo veliko.

"Kaj parviš, da jih ne bo prišlo veliko, mar ne bo nobenega, kaj misliš, da so taki kakor ti, ki misliš, da moraš biti povsod zraven, kjer se kaj zgodi." No pa naj bo po tvojem, ampak če pridejo, kaj boš pa potem naredila, kaj ti ne bo težko pri srcu, ko ne boš imela s čim postreči, pa še na tako pomemben dan. Ona pa mi brz seže v besedo, "tako daj mi že enkrat mir, saj sem že vsega sita, pa se bom še s tako stvarjo ukvarjala, kdo bo pa prišel?"

Sprašuješ me kdo bo prišel, kaj ne veš, da spadam in grem vsak teden na vaje, zakaj se pa učimo, kaj misliš, da kar tja v en dan, če pa tistih noben ne pride, se mi pa zamerijo do smrti.

Ker pa nisem dobil odgovora sem si mislil, no se je že udala mojemu nadlegovanju. Naslednji dan dobim poslana darila, ker so bila pa darila bolj od domačin, to se pravi iz hiše, sva se malo nasmejala, to je bilo vse. Ko sem pa zopet naslednji dan prišel z dela, sem pa videl, da je bilo nekaj napravljenega na mizi, kajti videl sem velik "cake."

Ko sem kar tako stal in gledal, pa mi pravi žena: "Pa kaj pa stojiš in tako neumno gledaš, vsaj stopi bližje in vsaj pogledaj od koga je," in res sem pogledal na krčico in videl, da je bil od našega dobrega sosedu Mr. in Mrs. Langenfus. Hvala lepa Mr. in Mrs. Langenfus!

Obrnil sem proti moji ženi in se začudil: "No kakšna ohect bo pa to?" "Ne vem," mi ona odgovori, "pa pogledaj še to." Pogledal sem in prebrl voščila poleg tega pa še darila in še kako velika, se me je pa polotila nekaka ginjenost, katero pa sem prav s težavo prenesel in obdržal zase. Torej lepa hvala družini Bogovich, kot dobrim sosedom in prijateljem že toliko let.

Prišel je večer in kar pričakovala sva kdaj bo zaropotalo, pa nič in zopet nič. Ura je potekala — "Ja, kje je pa pijača?" reče ona. Pijača praviš, saj za en večer tudi ne bi toliko stalo, saj jih

ni hotel reči besede, kar zasliši-

va lahko trkanje na vrata. Na- goga skočim in odprem vrata in koga sem zagledal — Mr. in Mrs. Baraga. Povabim ju notri. Vstopita in nama čestitata k srebnemu jubileju. Vprašal sem ju nekam začuden, kje so pa še drugi?

Odgovorila sta nama, da ne vesta, ker se že dolgo niso videli z nobenim in ker vesta, da midva ne vpoštevava takih reči, da tudi nista nobenemu nič povedala. Nato pa Mr. Baraga potegne nekaj izpod površnika, a ne bom povedal kaj je bilo, to je bila pač neka močna stvar, ki je ne primeš dovolj močno, te lahko še vrže in ti pusti še mogoče hude posledice: Mr. Baraga je rekel: "Na, to sem ti prinesel, na kaj drugega se nisem mogel domisliti, to ti podam s pripombo, da boš vedel ti in tvoja žena, to je pa tako, ko si se ti ženil prvič, me še "tretal" nisi, čeprav sem bil tvoj tovariš, no in sedaj sem se pa sam preskrbel, da ne bom suhega zraka požiral."

Nato pa se je pričela svetba. Pričeli smo sami štirje. To je bilo 13. februarja zvečer. Ko smo že povzili vsak par "ta malih" pa pride in prisede še družina Langenfusova. Nalil sem še vsakemu enega pa sem rekel: "No, pa ga dajmo pa sami. Tiste, k katerim spadam tudi jaz in ki so mi tako pri srcu in ki sem tako želel, da mi bodo no- coj pokazali kaj znajo, naj jih pa slamnatí mož gleda iz koruze, jim bom že povrnil kadar bo prišel čas za to." Vsi so mi pritrdili, da je tako prav.

Tako smo se malo potolazili, toda obenem pa so si sami začrtali pot po kateri so naju pozneje speljali. Pa naj bo, saj jim odpustiva. Ko so odhajali proti domu, pa mi reče moja boljša polovica prav na lahko, (ker drugače me vselej nagovori bolj s trdim naglasom) "Kaj ti nisem povedala, da ne bo nobenega, pa si se tako šopiril in pregovarjal, to je dobro, da te nisem poslušala, zdaj vidiš, da tudi jaz nekaj vem," (ter se je prav od sreca nasmejala).

Mene pa je pograbila sveta jeza in sem vse na tihem poklical k sebi, da mi pomagajo in raztolmačijo, kje je vzrok, da jih ni bilo. Nikakor nisem bogel priti do zaključka in sem kar nekam zamišljeno hodil po sobi še pozno v noč. Šel sem k počitku, ali mislite, da sem mogel spat kako neki, ko je pa človek razburjen kot sama pošast.

Naslednji dan sem šel na delo še vedno v neki omotici. V tovarni me nagovori sodelavec: "John, pa nekam slabo izgledaš, kaj si morda kaj "lumpal" sinoči, kje si pa bil?" Naglo sem mu odgovoril in brez ovinkov, da sem bil doma in da sem imel par prijateljev. Prav malo je manjkalo, da mu nisem vsega povedal. On mi je z nasmehom odgovoril: "O, če si imel pa prijatelje, pa že vem kako se godi človeku naslednji dan, kar potrpi, prej ko bo dan minil, bo že boljše." "Prav je imel."

Ko sem šel z dela proti domu, sem bil že pomirjen, da sem vsaj lahko dihal. Istega dne pa sem šel k tistim, kamor hodim vsaki teden na vaje. Ali mislite, da je kateri zinil, niti besede ne! Zato sem pa še jaz molčal. Končno pa se mi le eden pritoži, da ga nekaj po želodu zavija in če bi dobi sedaj "enega," bi mu takoj zavil vrat. Sedaj pa se nisem mogel več zdržat, da ne bi odgovoril, pa ne samo enemu, ampak vsem skupaj in jih nahrulim:

"Kje ste bili pa sinoči, ko sem vas tako željno pričakoval, pa ni bilo nobenega, samo Mr. Baraga. Midva sva ga imela dovolj in še ostalo ga je."

Kje, kaj pa je bilo, mi hitro stavijo vprašanja. Kaj je bilo? Kaj se boste tako nevedne delali, saj se poznamo. Seveda so mi zatrjevali, da ne vedo nič. Sem si mislil, vam bom pa polih otrok. Vprašajte na 6410 vedal: "Včeraj je bilo 25 let, odkar sva . . .", so pa že zaupili,

ali ga vidite Baraga, pa ne da bi bil kaj povedal, ali pa vsaj ti bi bil kaj rekel.

Koga, da bi bil jaz kaj rekel, od kje ste pa to dobili sem jih vprašal. Hiteli so mi zatrjevati, da res niso ničesar vedeli in grozili Mr. Baragu, da ga bodo že prijeli, ker take stvari ne da od sebe. "Z vajami naprej!" zakliče naš pevovodja, "kaj bomo sedaj s tem trtili čas."

Ker pa pozneje ni nihče nič več omenil o tej stvari, sem pa še jaz molčal in smo se tako razšli vsak na svoj dom, vsaj tako se je meni zdelo. Imeli pa so neke skrivališče in tam so obravnavali z Mr. Baragom, zakaj jim ni ničesar povedal o stvari, katero sem jaz prinesel na površje, seveda kaj so zborovali in kako so ga obdelovali, sem zvedel šele potem, ko že nisem vedel ali sem krop, ali sem voda.

Dne 18. februarja pa je bil moj rojstni dan, zato sta prišla Mr. in Mrs. Mlakar iz Dible Ave., da mi jih voščita še in še. Z Mr. Mlakarjem sva bila že v starem kraju sosedu in sva tudi v šolo skupaj hodila in sva tudi tukaj vedno dobra prijatelja kakor tudi z njegovo soprogo Louise, ki je vedno tako vesela in kratkočasna, kadar se snidemo na kakšni veselici ali kakšni drugi priliki.

Ona me je prišla za roko in mi voščila vesel rojstni dan in da bi še dočakal prihodnjega, prav tako mi je voščil tudi njen soprog, John. Moji ženi pa ni bilo to nič kaj po volji, zato pa začne: "Kje sta bila pa na 13. februarja, ko je bil tudi moj god, to ni lepo, da imate samo njega na programu."

Pričela sta se izgovarjati, da nista prav ničesar vedela, ker drugače bi bila gotovo prišla. "Zakaj pa nisi prišel nič povedat?" me vpraša John.

(Dalje prihodnjic)

MALI OGLASI

LOUIS SHUBER, 1128 E. 63rd St. prodaja sedaj nove Plymouth in Dodge automobile ter rabljene, dobro ohranjene avte za Steudel Motors Inc. 8620 Lorain Ave. tel. ME-6290.

Za \$5,000
 hranilnih knjižic od North American Mortgage & Loan Co. vzamemo v zameno za pohištvo in električne predmete.

Norwood Appliance & Furniture
 6104 St. Clair Ave.
 819 E. 185th St.

(86)

Zidana hiša naprodaj
 za 4 družine, 5 sob vsaka, na 1436 E. 65th St. Odprta od 5 do 7 ure. 10% plačate takoj, ostalo kot rent.

Jack Tisovec
 1366 Marquette Rd.
 blizu St. Clair in 55. St.

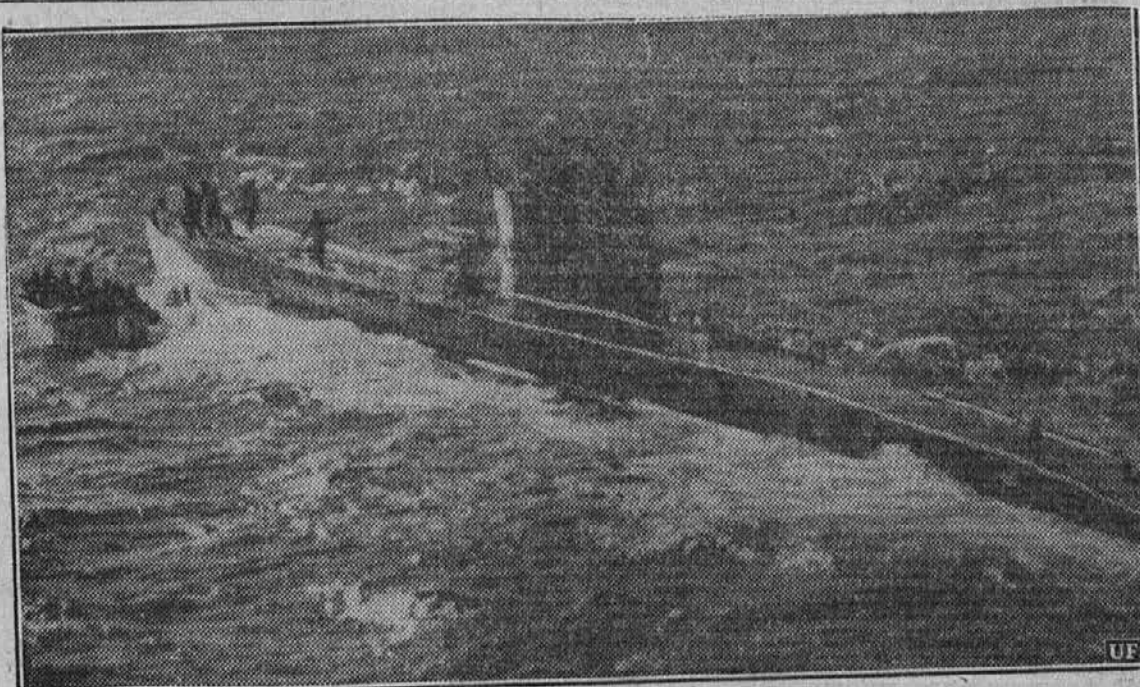
Frank Mismas
 6614 Bliss Ave.
 Life Insurance
 Partnership Annuities and Group Ins.

John Glach
 kovač
 13408 St. Clair Ave.
 Brusimo in popravljamo kose in stroje za rezanje trave. Tel. GL-3963. (x)

Odda se
 soba s hrano ali brez hrane, fantu ki dela. Za naslov se pozive v upravi Tega lista.

Lepa prilika!
 Naprodaj je preša za grozdje in vse, kar spada zraven. Tukaj je lepa prilika za podjetnega človeka. Vprašajte pri **Jernej Knaus** 1052 E. 62nd St. (88)

V najem
 se da štiri lepe sobe, vse ugodni, pošteni družini brez malih otrok. Vprašajte na 6410 St. Clair Ave. Stanovanje je odkar sva . . ., so pa že zaupili, (85)

Nemški vohuni na morju. — Dve uri od obrežja Kanarskih otokov je francoska podmornica ustavila italijanski parnik Conte Grande, na katerem so se nahajali trije Nemci, ki so bili osumljeni špijonaže v prid Nazijev. Slika jih kaže v malem čolnu s katerim so jih pripeljali do podmornice, ki je nato izginila pod vodo.

Francoski topničarji nabijajo 75 milimetrski top nekje na francoskem bojišču. To je top še iz prve svetovne vojne in se je še v edno izkazal kot eden najboljših.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

Pozneje bi bilo seveda vsako nadaljnje zasledovanje brez uspeha a še takrat so neradi opustili iskanje. Gilese so poslali, ko mu je popisal Oliver, kakor je le vedel in znal, vnanjost in oblike obeh tujcev, naj pogleda v razne pivnice po vasi. Zid vsaj je bil dovolj značilna prikazen, da bi jim bil ostal v spominu, če bi ga bili videli piti ali se potikati okrog; a Gilese se je vrnil brez najmanjšega podatka, ki bi mogel skrivnost pojasniti.

Drugi dan so iskali dalje in znova povpraševali z nič povolnejšim uspehom. Dan zatem sta se napotila Oliver in gospod Maylie v trg z nado, da zasledita tista dva moža ali kaj izvesta o njiju. A tudi ta trud se jima ni pačal in v malo dneh je začelo zanimanje za stvar pojemati, kakor je to večinoma z dogodki, kadar pozornost sama od sebe ugasne, ker ji zmanjka reje.

Roza je medtem hitro okrevala. Hodila je že iz sobe, mogla je že iz hiše, in vse je bilo veselo, da je zopet prihajala med družino.

A najsi je ta srečna sprememba vidno vplivala na malo družbo in najsi je hiša zopet odmevala od jasnih glasov in veselja smeja, sem ter tja se je pokazalo na tem ali onem nekaj nenavadno prisiljenega, tudi na Rozi sami, in vse to ni ostalo skrito Oliverovim očem. Gospa Maylieva se je s sinom često za več časa zaklenila, in ne enkrat je bilo poznati Rozi na licih sledove solz. Ko je gospod Losberne določil dan svojega odhoda v Chertsey, so se ta znamenja še pomnožila. Bilo je očito, da se nekaj pripravlja, kar moti mir mladi dami in še nekomu drugemu.

Ko je naposled neko jutro Roza sedela sama v zajtrkovalnici, je vstopil Harry Maylie in nekako obotavljaje zaprosil dovoljenja, da bi smel z njo nekaj minut govoriti.

"Malo, prav malo bo zadostovalo, Roza," je rekel mladi mož in pomaknil svoj stol proti nji. "Kar ti imam povedati, veš že tako in tako. Najljubše nade mojega srca ti niso neznane, a iz mojih ust jih še nisi slišala."

Roza je bila zelo blede, odkar je stopil v sobo. Pa lahko, da je bila to posledica komaj prestane bolezni. Samo nalahno je sklonila glavo in se nagnila nad cvetlice, ki so stale blizu nje, ter molče čakala nadaljevanja.

"Jaz — jaz — bi bil moral prej odgovoriti," je dejal Harry.

"Res bi bil moral," je odgovoril Roza. "Oprosti mi, da govorim tako, a želela bi, da bi bil."

"Semkaj me je prignala najstrašnejša in najmučnejša skrb," je povzel mladenič, "strah, izgubiti edino drago bitje, v katerega so obrnjene vse moje želje in nade. Umirala si, visela med nebom in zemljo. Kadar popade bolezen mladost, lepoto in dobroto, kako rade se njih čiste duše takrat ponevedoma obrnejo proti svojemu domu, svetle mu domu večnega pokoja. Le prepogosto uvenijo najboljši in najlepši človeškega rodu v dve-tu let."

Pri teh besedah so stopile milo deklici solze v oči. In ko je kanila ena na cvet, pred katerega se je sklanjala, in mu svetla zdrnila v čašo, da je še lepše zableščala, je bilo, kakor bi pričal izliv njenega čistega, mladega srca svoje sorodstvo z najljubšeji stvari narave.

"Angel," je nadaljeval strastno maldi mož, "bitje, tako lepo

in nedolžno, kakor sam božji angel, je plavalo med življenjem in smrtjo. Kdo bi bil upal, ko se je odprl njegovim očem daljni, njemu sorodni svet, da se še vrne v skrb in stiske naše zemlje! Roza, Roza, vedeti, da boš vrgla svetla luč od zgoraj na zemljo; biti brez upanja, da boš ostala njim, ki žive tu, in ne vedeti vzroka, zakaj bi morala živeti tu; čutiti, da spadaš v one svetle pokrajine, kamor je odplavalo toliko najlepših in najboljših v mladih dneh: in vendar, pri vseh teh tolažbah molitvi, naj te nebo vrne tistim, ki ljubijo — vse to so navzkrižno-sti, skoraj pretežke, da bi jih prenesel. A zasledovale so me dan in noč. In poleg tega tak naval strahu in skrbi in sebičnega togovanja, da boš umrla in ne boš nikoli zvedela, kako vdano sem te ljubil, da mi je opesala zavest in misel. Okrevala si. Dan za dnem, malone uro za uro se ti je vračalo zdravje po kapljicah, pomešalo se je z oslabelem tokom življenja, ki ti je že pojemal v žilah, da je na novo in krepkeje zakipel. Gledal sem te, kako si se vračala iz smrti v življenje, z očesom, mokrim od hrepenenja in iskrene jubezni. Ne smeš mi reči, da tega ne bi bil smel, zakaj to mi je ublažilo srce proti vsem ljudem."

"Tega nisem mislila tako," je odgovorila Roza v solzah. "Jaz bi samo rada, da bi bil prej odšel in se vrnil zopet k svojemu visokemu in plemenitemu stremljenju — stremljenju, ki je tebe vredno."

"Ni stremljenja, vrednejšega mene in vrednejšega najboljšega človeškega bitja, nego je boj za tako srce, kakor je tvoje," je rekel mladi mož in jo prijel za roko. "Roza, draga moja Roza! Leta in leta sem te ljubil. Upal sem najti pot do slave in se potem ponosen vrniti domov in ti povedati, kako sem se gnil za njo samo, da bi jo poklonil tebi. Bede sem sanjal, kako te bom spomnil tisti srečni trenutek pre mnogih tihih znamenj, s katerimi sem ti, deček še, razodeval svojo ljubezen. In hotel sem te zaprositi roke kakor v izpolnjen davne tihe pogodbe, sklenjene med nama. Ta čas še ni prišel. Slava še ni pridobljena, nobena mladih sanj ni uresničena, in vendar ti ponudim srce, ki je že tako dolgo tvoje, in moja bodočnost je odvisna od besed, s katerimi sprejmeš mojo ponudbo."

"Vedno si bil prijazen in plemenit," je dejala Roza, krote čustva, ki so jo razvnela. "Veš, da nisem brezdušna in nevaležna, in tako poslušaj moj odgovor."

"Ali se bo glasilo, naj se potrudim, da te zaslužim? Ali ne, draga Roza?"

"Ne — potrudil se, da me pozabiš. Ne svoje stare, verno ti vdane družice — zakaj to bi me hudo ranilo — temveč svoje ljubezni do mene. Ozri se po svetu, pomisli, kaj src je tam, ki si lahko ponosen, ako jih pridobiš. Zaupaj mi svojo strast za katero drugo, ako hočeš, in jaz ti bom najvernejša, najtoplejša in najzvestejša prijateljica."

Nastal je premor; v tem si je Roza zakrila z eno roko obraz in si olajšala srce s solzami; za drugo roko jo je držal še vedno Harry.

"In tvoji vzroki, Roza," je rekel naposled s podmolklid glasom, "tvoji vzroki za to odločitev?"

"Pravico imaš, da jih izveš," je odgovorila Roza. "Reči pa ne moreš ničesar, kar bi mi ta sklep izpodbilo. Naloga je, ki jo moram izvršiti. Dolžna sem jo drugim in sebi."

"Sebi?"

"Sebi, Harry. Sebi sem dolžna to. Jaz, dekle brez sorodnikov in brez imovine, z omadeževanim imenom, ne smem dati tvojim prijateljem prilike za sum, češ da sem se vdala tvoji prvi strasti z nizkimi nameni in ti zavrla vse načrte za bodočnost. Dolžna sem to tebi in tvojcem: moram ti zabraniti, da bi si v prekipenju svoje plemenite narave zavalil to veliko zapreko na pot."

"Če se tvoja nagnjenja strinjajo s tvojim čutom za dolžnost —" je začel Harry.

"Saj se ne," je odgovorila Roza in živo zardela.

"Torej mi vračes ljubezen?" je rekel Harry. "Samo to reci draga Roza, samo to reci in o-mili bridkost tega trpkega razočaranja."

"Če bi mogla to, ne da bi delala hudo krivico njemu, ki ga ljubim," je odgovorila Roza, "bi bila —"

"Bi bila to izjava čisto drugače sprejela?" ji je prestregel naglo Harry besedo. "Vsaj tega mi ne prikrivaj, Roza!"

"Bi," je dejala Roza. "Toda," je pristavila in mu odtegnila roko, "čemu nadaljevati ta mučni razgovor? Tako mučen je zame, čeprav mi bo ostala od njega v duši neminljiva blaženost. Zakaj blaženost bo vedeti, da si me ti čislal tako visoko, kakor me zdaj; in vsaka zmaga, ki jo dosežeš v svojem življenju, me bo navdala z novim pogumom in z novo močjo. Z Bogom, Harry! Kakor sva se sestala danes, se ne sestaneva več. A v drugih odnošajih ostaniva še dolga srečno združena. In naj te spremljajo vsi blagoslovi, ki jih morejo molitve zvestega in odkritosrčnega srca priklicati od izvora vse zvestobe in resnice!"

"Besedo še, Roza," je rekel Harry. "Povej mi svoj vzrok sama. Naj ga izvem iz tvojih ust!"

"Tebi," je odgovorila Roza krepko, "se odpira sijajna bodočnost. Čakajo te vse časti, do katerih pomorejo moškemu velike sposobnosti in vplivne zveze. A te zveze, ta znanja so potnosna. In jaz se ne maram nikdar riniti med tiste, ki zaničujejo mojo mater. Pa tudi nočem onečastiti ali ovirati sina tiste ženske, ki mi tako dobrotno nadomešča mater. Splah," je dejala mlada dama in se obrnila proč, ko ji je upadla prejšnja odločnost, "na mojem imenu je madež, ki bi ga svet kaznoval nad nedolžno glavo. Nočem ga zanesti v tujo kri, in ta očitek naj ostane meni sami."

"Eno besedo še, Roza. Predraga Roza! Eno samo!" je vzkliknil Harry in se vrgel pred njo. "Da sem manj — manj srečen, kakor bi rekel svet — da sem ubog, bolan, da si ne morem pomagati — ali bi se tudi tedaj obrnila od mene? Ali je mogoče bogastvo, čast, ki jo upam doseči — je to rodilo te tvoje pomisleke?"

"Ne izsiljuj mi odgovora," je odvrnila Roza. "O tem ni vprašanja in ga nikoli ne bo! Ni lepo, da s tem vame tiščiš."

"Če je tvoj odgovor tak, kakor upam, da je," je odgovoril Harry, "bo zasijal žarek sreče na mojo samotno pot in osvetil mračno stezo pred menoj. Ni prazna stvar, z nekoliko kratkih besed storiti toliko za človeka, ki te ljubi nad vse. O Roza, zavoljo moje goreče in večne jubezni, zavoljo vsega, kar sem zate pretrpel, in vsega, na kar me boš še obsodila — odgovori mi na to edino vprašanje!"

"Torej, da je tvoja usoda druga, nego je," je odgovorila Roza, "da si samo malo nad menoj, ne tako visoko — in ko bi ti mogla biti pomočnica in tolažnica v skromnih, mirnih razmerah, ne samo sramotna zapreka v častihlepi in visoki družbi — potem bi mi bila ta huda preizkušnja prizanesena. Vse vzroke imam zdaj, da se čutim srečno, zelo srečno. Drugače pa, Harry, priznam, bi bila še srečnejša."

Roj spominov in nad prejšnjih dekliških let se je zgnatlo Rozi v duši, ko je priznala to; a te misli so ji prinesle solze, kakor vedno stare nade, kadar se vračajo vele; in odleglo ji je.

"Ne morem premagati te slabosti, a moj sklep je samo še krepkejši," je rekla Roza in stegnila roko proti njemu. "Zdaj pa se morava ločiti."

"Samo eno mi obljubi," je rekel Harry. "Enkrat, in samo edino enkrat — recimo, za leto dni, a lahko tudi prej — dovoli, da bom smel zadnjikrat o tem govoriti s teboj."

"A ne, da bi me hotel siliti, naj odneham od svojega trdnega, pravega sklepa," je odgovorila Roza z otožnim smehljajem. "To bi bilo brez uspeha."

"Ne," je rekel Harry, "samo še enkrat bi hotel slišati od tebe te besede, ako ti je prav — zadnjikrat. Kakršno stališče ali i-

so vam visoke zverine kaj sporočile, da se vam kar na lepem tako mudi?"

"Visoke zverine," je odgovoril Harry, "med katere, se mi zdi, da štejete tudi mojega spoštovanega strica, mi niso sporočile prav ničesar, odkar sem tukaj. Tudi ni verjetno, da bi se bilo kaj naključilo, zaradi česar bi moral takoj tja."

"No," je rekel doktor, "čuden svat ste le. Prejkone vas hočejo spraviti o božičnih volitvah v parlament, in to naglo preskakanje ni slaba priprava za politično življenje. Stvar ni kar takole. Dobre vaje je vedno treba, pa naj gre za visoke službe, častne bokale, ali za dirke."

DRUŠTVO KATOLIŠKIH BORŠT-NARJEV DVOR MARIE POMAGAJ ST. 1640, COLLINWOOD, OHIO.

Zavaruje člane od 1. do 60 leta za \$1,000 do \$10,000. Zbornoje drugi četrtlet v mesecu v cerkveni dvorani. V slučaju bolezni se morajo člani javiti pri zapisnikarju.

Predsednik: Frank Martich, 707 E. 162nd St.; tajnik: Frank Trepal, Jr., 15406 Holmes Ave.; zapisnikar: Anton Grosel, 15615 School Ave.; blagajnik: Albert Germek, 1188 E. 176th St.

Harry Maylie se je namrdnil, kakor da bi mogel doktorju na te opazke tako zasoliti, da ne bi vedel kam z njo; no, zadovoljil se je samo s pripombo "Bomo že videli" in ni pletel te stvari dalje. Malo potem se je pripeljala pošta pred vrata. Giles je prišel zaradi prtljage, in doktor je odhitel ven, da je nadzoroval nakladanje.

JE PRILIKO IN SE BO ZDELO TAKAJ NEMARA NE BOGVEKAKO VAŽNO; Vendarle ga je treba prečitati, ker je nadaljevanje prejšnjega in je v njem ključ za neko drugo poglavje, ki bo sledilo o svojem času.

"In tako ste torej odločili, danes z menoj, e?" je dejal doktor, ko so se sešli pri zajtrku on, Harry Maylie in Oliver. "E, vi izpreminjate vsake pol ure svoje misli in sklepe."

"Nekoliko dni še, pa boste o meni drugače sodili," je rekel Harry in zardel brez vsakega vidnega vzroka.

"Upajmo, da bom imel vzrok," je odgovoril gospod Losberne, "priznam pa, da nič kaj ne verjamem. Včeraj materjo kot poslušen sin k morju. Dopoldne ste naznanili, da mi hočete izkazati čast in me spremiti tako daleč, kakor daleč grem, ker kanite v London. In zvečer tiščite zelo skrivnostno vame, naj odideva, še preden bosta dami pokoncu. In posledica tega je, da čepi Oliver tukaj pri zajtrku, nikar da bi lazil po travnikih in zasledoval vsakovrstne botanične redkosti. Od sile! Ali ne, Oliver?"

"Jako žal bi mi bilo, če me ne bi bilo doma, ko bi odhajali z gospodom Maylijem, sir," je odgovoril Oliver.

"To je dečko, da je veselje," reče doktor. "Oglasi se pri meni, kadar se vrnete od morja. Pa, govorimo resno, Harry: ali

so vam visoke zverine kaj sporočile, da se vam kar na lepem tako mudi?"

"Visoke zverine," je odgovoril Harry, "med katere, se mi zdi, da štejete tudi mojega spoštovanega strica, mi niso sporočile prav ničesar, odkar sem tukaj. Tudi ni verjetno, da bi se bilo kaj naključilo, zaradi česar bi moral takoj tja."

"No," je rekel doktor, "čuden svat ste le. Prejkone vas hočejo spraviti o božičnih volitvah v parlament, in to naglo preskakanje ni slaba priprava za politično življenje. Stvar ni kar takole. Dobre vaje je vedno treba, pa naj gre za visoke službe, častne bokale, ali za dirke."

DRUŠTVO KATOLIŠKIH BORŠT-NARJEV DVOR MARIE POMAGAJ ST. 1640, COLLINWOOD, OHIO.

Zavaruje člane od 1. do 60 leta za \$1,000 do \$10,000. Zbornoje drugi četrtlet v mesecu v cerkveni dvorani. V slučaju bolezni se morajo člani javiti pri zapisnikarju.

Predsednik: Frank Martich, 707 E. 162nd St.; tajnik: Frank Trepal, Jr., 15406 Holmes Ave.; zapisnikar: Anton Grosel, 15615 School Ave.; blagajnik: Albert Germek, 1188 E. 176th St.

Harry Maylie se je namrdnil, kakor da bi mogel doktorju na te opazke tako zasoliti, da ne bi vedel kam z njo; no, zadovoljil se je samo s pripombo "Bomo že videli" in ni pletel te stvari dalje. Malo potem se je pripeljala pošta pred vrata. Giles je prišel zaradi prtljage, in doktor je odhitel ven, da je nadzoroval nakladanje.

JE PRILIKO IN SE BO ZDELO TAKAJ NEMARA NE BOGVEKAKO VAŽNO; Vendarle ga je treba prečitati, ker je nadaljevanje prejšnjega in je v njem ključ za neko drugo poglavje, ki bo sledilo o svojem času.

"In tako ste torej odločili, danes z menoj, e?" je dejal doktor, ko so se sešli pri zajtrku on, Harry Maylie in Oliver. "E, vi izpreminjate vsake pol ure svoje misli in sklepe."

"Nekoliko dni še, pa boste o meni drugače sodili," je rekel Harry in zardel brez vsakega vidnega vzroka.

"Upajmo, da bom imel vzrok," je odgovoril gospod Losberne, "priznam pa, da nič kaj ne verjamem. Včeraj materjo kot poslušen sin k morju. Dopoldne ste naznanili, da mi hočete izkazati čast in me spremiti tako daleč, kakor daleč grem, ker kanite v London. In zvečer tiščite zelo skrivnostno vame, naj odideva, še preden bosta dami pokoncu. In posledica tega je, da čepi Oliver tukaj pri zajtrku, nikar da bi lazil po travnikih in zasledoval vsakovrstne botanične redkosti. Od sile! Ali ne, Oliver?"

"Jako žal bi mi bilo, če me ne bi bilo doma, ko bi odhajali z gospodom Maylijem, sir," je odgovoril Oliver.

"To je dečko, da je veselje," reče doktor. "Oglasi se pri meni, kadar se vrnete od morja. Pa, govorimo resno, Harry: ali

so vam visoke zverine kaj sporočile, da se vam kar na lepem tako mudi?"

"Visoke zverine," je odgovoril Harry, "med katere, se mi zdi, da štejete tudi mojega spoštovanega strica, mi niso sporočile prav ničesar, odkar sem tukaj. Tudi ni verjetno, da bi se bilo kaj naključilo, zaradi česar bi moral takoj tja."

"No," je rekel doktor, "čuden svat ste le. Prejkone vas hočejo spraviti o božičnih volitvah v parlament, in to naglo preskakanje ni slaba priprava za politično življenje. Stvar ni kar takole. Dobre vaje je vedno treba, pa naj gre za visoke službe, častne bokale, ali za dirke."

DRUŠTVO KATOLIŠKIH BORŠT-NARJEV DVOR MARIE POMAGAJ ST. 1640, COLLINWOOD, OHIO.

Zavaruje člane od 1. do 60 leta za \$1,000 do \$10,000. Zbornoje drugi četrtlet v mesecu v cerkveni dvorani. V slučaju bolezni se morajo člani javiti pri zapisnikarju.

Predsednik: Frank Martich, 707 E. 162nd St.; tajnik: Frank Trepal, Jr., 15406 Holmes Ave.; zapisnikar: Anton Grosel, 15615 School Ave.; blagajnik: Albert Germek, 1188 E. 176th St.

Harry Maylie se je namrdnil, kakor da bi mogel doktorju na te opazke tako zasoliti, da ne bi vedel kam z njo; no, zadovoljil se je samo s pripombo "Bomo že videli" in ni pletel te stvari dalje. Malo potem se je pripeljala pošta pred vrata. Giles je prišel zaradi prtljage, in doktor je odhitel ven, da je nadzoroval nakladanje.

JE PRILIKO IN SE BO ZDELO TAKAJ NEMARA NE BOGVEKAKO VAŽNO; Vendarle ga je treba prečitati, ker je nadaljevanje prejšnjega in je v njem ključ za neko drugo poglavje, ki bo sledilo o svojem času.

"In tako ste torej odločili, danes z menoj, e?" je dejal doktor, ko so se sešli pri zajtrku on, Harry Maylie in Oliver. "E, vi izpreminjate vsake pol ure svoje misli in sklepe."

"Nekoliko dni še, pa boste o meni drugače sodili," je rekel Harry in zardel brez vsakega vidnega vzroka.

"Upajmo, da bom imel vzrok," je odgovoril gospod Losberne, "priznam pa, da nič kaj ne verjamem. Včeraj materjo kot poslušen sin k morju. Dopoldne ste naznanili, da mi hočete izkazati čast in me spremiti tako daleč, kakor daleč grem, ker kanite v London. In zvečer tiščite zelo skrivnostno vame, naj odideva, še preden bosta dami pokoncu. In posledica tega je, da čepi Oliver tukaj pri zajtrku, nikar da bi lazil po travnikih in zasledoval vsakovrstne botanične redkosti. Od sile! Ali ne, Oliver?"

Kaj še bo... Osemletna Patricia O'Keefe se lahko postavi, ki je še sedaj tako močna, da z lahkoto nese svojega telodavnega učitelja, Wayne Long, ki tehta 200 funtov ona sama pa komaj 64 funtov.

NAZNANILO

Prijateljem in znancem naznanjava, da sva prevzela

GOSTILNO

na 6301 Glass Avenue

Ob vsaki priliki vam bomo prijazno postregli s 6% pivom, vinom in mehko pijačo, cigarami, cigaretami in candyem. Se toplo priporočava za obisk.

RUDOLPH IN MARY OTONIČAR, JR.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je žnižana cena \$ 2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI